

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 79/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. mája 2007 predbežne prerokoval návrh Mgr. D. M., D., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/34/06-K zo 16. októbra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Návrh Mgr. D. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 18. januára 2007 doručený návrh Mgr. D. M., D. (ďalej len „navrhovateľka“), na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/34/06-K zo 16. októbra 2006.

Navrhovateľka žiadala vydať nález, ktorým by ústavný súd zrušil rozhodnutie výboru sp. zn. VP/34/06-K zo 16. októbra 2006 a konanie zastavil.

Navrhovateľka v návrhu okrem iného uviedla: «Výbor Národnej rady SR pre nezlučiteľnosť funkcií mi dňa 18. 12. 2006 doručil Rozhodnutie Výboru NR SR pre

nezlučiteľnosť funkcií zo 16. októbra 2006, v ktorom mi ukladá pokutu vo výške 47.500,- Sk za porušenie povinnosti ustanovení v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005.

Žiadam, aby bolo začaté konanie o preskúmanie rozhodnutia Výboru NS SR č. VP/34/06-K, pretože toto rozhodnutie je v rozpore s ustanoveniami citovaného zákona.

Rozhodnutie mi bolo doručené 18. 12. 2006, teda päť a pol mesiaca po ukončení pôsobenia vo funkcii verejného funkcionára Ministerstva školstva SR. Pritom koncom mesiaca jún 2006 som bola požiadaná o vysvetlenie, ktoré som obratom dňa 27. 6. 2006 zaslala. Podľa zákona č. 357/2004 Čl. 9 ods. 5 malo byť rozhodnutie vydané do 60 dní od začatia konania. „Orgán podľa odseku 1 rozhodne vo veci do 60 dní odo dňa začatia konania. Toto rozhodnutie doručí verejnému funkcionárovi, proti ktorému konanie smeruje...“

Keďže do stanovenej lehoty 60 dní nebolo rozhodnutie doručené, považovala som vysvetlenie omeškania podania majetkového priznania za ospravedlnené a akceptované. Pretože za omeškaním bol iba zle pochopený zákon. Podanie majetkového priznania v januári by bolo totožné s priznaním, ktoré som podala v marci 2006. Samozrejme, že ma moje pochybenie veľmi mrzí.

Na základe uvedeného mi bolo možné uložiť sankciu nanajvýš do 27. augusta 2006, resp. do skončenia funkcie verejného funkcionára. Rozhodnutie bolo doručené až 18. 12. 2006. Aj výška pokuty je v rozpore s čl. 9 ods. 15. Keďže sa výška podľa citovaného článku 9 ods. 5 počíta za predchádzajúci rok a ja som pracovala iba 15 dní v roku 2005, nezodpovedá určená pokuta priemernému zárobku za predchádzajúci kalendárny rok vo verejnej funkcii.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ktoré poukazujú na porušenia zákona č. 357/2004 Z. z. a ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. navrhujem, aby bolo v rámci konania o preskúmanie rozhodnutia rozhodnutie zrušené a konanie zastavené.»

II.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný

zákon“) dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2 ústavného zákona.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa uznesenia ústavného súdu sp. zn. PLz. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 prijatého podľa § 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o zjednotení odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona sa na toto konanie vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Predmetom posudzovaného návrhu, v ktorom navrhovateľka žiadala zrušiť rozhodnutie výboru je žiadosť o preskúmanie napadnutého rozhodnutia výboru v konaní podľa jedenásteho oddielu druhej hlavy zákona o ústavnom súde označenom ako „Konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov“ (§ 73a, § 73b zákona o ústavnom súde).

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“).

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

Podľa § 73b ods. 1 zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Z citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde vyplýva, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu

záujmov musí navrhovateľka v návrhu tvrdiť, že jej konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s citovanými ustanoveniami ústavného zákona, teda že povinnosti verejného funkcionára vyplývajúce z ústavného zákona neporušila. Pokiaľ takéto tvrdenie v návrhu absentuje, návrh neobsahuje všetky predpísané zákonné náležitosti, ktoré zákon pre tento typ konania pred ústavným súdom vyžaduje.

Z uvedeného vyplýva, že podstatnou náležitosťou návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona, resp. § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde musí byť tvrdenie navrhovateľky, že jej konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom pri výkone verejných funkcií, resp. že svoje povinnosti uložené týmto ústavným zákonom neporušila.

Z podaného návrhu je nepochybné, že navrhovateľka jednoznačne priznáva porušenie povinnosti vyplývajúcej z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, keďže písomné oznámenie o majetkových pomeroch nepodala v stanovenej lehote. Navrhovateľka teda netvrdí, že neporušila povinnosť vyplývajúcu z ústavného zákona.

Absencia tvrdenia porušenia povinnosti sťažovateľky vyplývajúca z porušenia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona bola podkladom na rozhodnutie ústavného súdu pre odmietnutie jej návrhu.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd odmietol návrh navrhovateľky pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. mája 2007